

JEG ER I BUND OG GRUND EN PLADDERHUMANIST

Anstændighed.

Sund fornuft har nu ikke helt forladt den højtråbende og sammensatte kunstner Jens Galschiøt, der fra i dag dominerer bybilledet i Randers - både ude og inde.

Af Lisbeth Stryhn
list@amtsavisen.dk

RANDERS: Lad det være sagt straks. Kunstneren Jens Galschiøt er ikke gået hen og blevet bovlam på sine gamle dage. Men vi kan jo ikke komme uden om, at det i dag er første gang, han får lov til at udstille på et rigtigt kunstmuseum.

Her plejer kunstneren af være forment adgang. Det har været gadens rum, der i særdeleshed har været hans affyringsrampe, uanset om det er i Danmark, Hongkong, Brasilien eller hvor hans højtråbende skulpturer er blevet opstillet - som regel uden bystyrets tilladelse.

Derfor er det en noget omvendt situation med Galschiøt og Randers. Det er nærmest at betragte som en hellig alliance, hvor manden har fået alle de tilladelser, der skal til for

Fakta

UDSTILLING

- Sideløbende med gade-skulpturerne udstiller Jens Galschiøt på Randers Kunstmuseum med udstillingen »Mellem kunst og politik 1993-2012«.
- På museet bliver der både udstilling og laboratorium.
- Fernisering 20. april kl. 16.
- Udstillingen kan ses til 22. juli.

at plastre det indre Randers til med anklagende skulpturer; ligesom han er blevet salonfähig på de bonede kunstgulve.

Og han er stolt af det. Ikke noget med at være bovlam.

»Jeg glæder mig som et barn til at udstille i Randers. Og jeg ved også godt, at der er en form for sammenspihed i den danske kunstverden, hvor

de mest magtfulde har sagt, at kunst er det i hvert fald ikke, det, jeg laver,« siger Jens Galschiøt, der altid har haft antennerne langt ude og mener, at han skal bruge sin kunst på at pege på uretfærdigheder.

For når han laver en skulptur - »The Survival of the Fittest« - hvor en tynd sort mand slæber rundt på et megafedt kvindemenneske på sin knok-

I Hvis man vil have ret til at kalde sig menneske, så skal man også behandle andre ordentligt. Anstændigt.

JENS GALSCHIØT

lede ryg, ja, så ved vi godt, hvad klokken har slået. For han er en mester i at prikke til vores dårlige samvittighed og synliggøre alverdens uretfærdigheder. Og han gør det i et ret så naturalistisk outfit. Man behøver ikke en kunsthistorisk uddannelse for at kunne følge med. Derimod er det en hjælp at have fornemmelse for anstændighed.

At blive taget alvorligt

Han viger ikke tilbage for at kalde sig en pladderhumanist, som måske skal forstås ved at have hjertet på rette sted. Omvendt er det ikke flæbende pladderhumanisme, hans skulpturer udstråler. Tværtimod. De anklager; og de peger

seriøst på uretfærdigheder.

Selv om han er en munter svend, så er der slet ikke nogen tvivl om, at han skal tages alvorligt. At han inderst inde plages af en indignation over, hvordan den stærke altid underkuer den svage. Det, der driver ham, er indignationen.

»Altså. Vi er jo en del af verden. Og vi ved, at 13 mio. børn dør af sult om året. Så er det den frustration, som nager mig, når jeg om aftenen slukker for tv'et«.

Ingen vej til Kina

Det følsomme indre gemyt står måske nok i skærende kontrast til manden, der bliver forment adgang til flere lande med diktatoriske tilbø-

Galschiøts Hungermarch, bestående af 27 skulpturer, var faktisk i Randers for to år siden ombord på flygtningeskibet M/S Anton. Foto: Lars Rasborg

